

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Du hører nå en podkast fra Universitetet i Stavanger.

[SPEAKER_01]

Men hva skjer om vi legger til ennå eller ennå i den setninga?

Jeg har ikke fått det til ennå.

Hei og velkommen til Læringsmiljø i skole og barnehage.

Mitt navn er Maria Gilje Strand, og jeg er programleder for denne podkast-serien.

Dagens podkast-episode er retta primært mot deg som jobber i barnehage.

Når vi skal snakke om barn si tro på egen mestring, og hvorfor det er så viktig at de tror de kan få til ting.

I dag har jeg med meg tre herlige gjester i studio.

Velkommen, Ingunn Størksen, Janken Sæbø og Silje Flesjø.

Hei, hei.

Det er ikke alltid jeg har med meg tre.

Det er veldig kjekt å ha med tre gjester.

Kjekt å få komme.

Ja, så bra.

Vi skal litt inn på dette med mestring og mestringstro.

Men først, dere har jo alle sammen vært med i forskningsprosjektet SELMA.

Og det handler jo kort fortalt om sosial og emosjonell utvikling og livsmestring i barnehagen.

Kan dere fortelle litt om det prosjektet?

Du kan kanskje begynne, Ingunn?

[SPEAKER_03]

Ja, prosjektet ble født egentlig da det var korona, og jeg satt og søkte penger hos Forskningsrådet.

Og det ble åpenbart for meg at det med sosial kompetanse og sosial utvikling er jo kjempeviktig.

Generelt er det jo det, men da var det jo ekstra viktig.

Barn var isolert.

I rammeplanen, som er forskriften til barnehageloven, som kanskje ikke alle kjenner til, som hører på podkasten, der er det et viktig avsnitt som heter 'Livsmestring og helse'.

Der er det mange viktige tema som blir tatt opp.

Barn skal få oppleve trivsel og glede i barnehagen.

De skal få oppleve mestring og følelse av egenverd.

Og de skal bli støtta i å mestre motgang og håndtere utfordring.

Og så skrev jeg denne søknaden om forskningsprosjektet i Selma, og da var dette utgangspunktet.

At vi ville konkretisere hvordan man kan jobbe med disse temaene i norske barnehager.

For selv om det er mange fine ord her i dette avsnittet, så står det jo ingenting om hvordan man kan jobbe med det.

Så i forskningsprosjektet SELMA, så har vi konkretisert det.

Vi har definert noen kjernetema ut ifra dette avsnittet, som handler om samspill, engasjement, livsglede, mestring og anerkjennelse.

Og vi har lagd et kjempebra materiell, som vi har fått veldig mye skryt for, som nå er i bruk i barnehagen, som konkretiserer arbeidet med disse viktige temaene i barnehagen.

[SPEAKER_01]

Men du sa disse anerkjennelsene, blant annet.

Samspill.

Det blir til Sammen SELMA.

[SPEAKER_03]

Ja, det gjør det.

Vi var jo veldig fornøyd med oss sjøl da vi fant jo det.

Vi hadde òg lagd et fint akronym, så det var topp.

Da blir vi forskere, nerder, glade.

[SPEAKER_01]

Ja, ikke sant?

[SPEAKER_03]

Og det er blitt et armbånd?

Ja, det har blitt et armbånd i materiellet vårt.

For når vi jobba videre med disse temaene, så ble det så åpenbart at dette henger jo sammen.

Samspill og livsglede, det er jo to sider av samme sak.

Det å være sammen på en god måte, det gir jo livsglede.

Sånn at disse temaene henger veldig godt sammen.

Men grunnen til at vi allikevel skiller det, er for å lage det tydelig i materiellet vårt at det går an å jobbe konkret med hver enkelt ting.

Sånn i praksis, da.

[SPEAKER_02]

Og som du sa, så har det vært mye tilbakemeldinger på materiellet.

Men en av de tingene som er med på å gjøre materiellet så godt, er at det har vært et enormt tett samarbeid med praksisfeltet.

Og at de har vært med og kommet med innspill hele veien.

Og nå skal vi snakke mest om filmene.

Og filmene har jo òg måten de ble på til slutt, sitt utspring fra praksisfeltet.

Så jeg tenker at det er viktig å ha med.

[SPEAKER_01]

Ja.

Så dette var et forskningsprosjekt, så det praksisfeltet har vært ganske stor grad med å utvikle.

[SPEAKER_03]

Ja, å utvikle dette tiltaket, da.

Selmatiltaket, og alt materiellet som ligger der.

Og som Silje var inne på, så ...

Akkurat det med filmene, der hadde vi en plan om at vi skulle lage noen eksempler til de ansatte i barnehagene om hvordan de kunne jobbe, altså vise eksempler av aktiviteter.

Men så var det en barnehagelærer som sa at jeg har jo lyst til å se

de filmene sammen med ungene.

Og altså, jeg må si at noe av det mest magiske i Selma var det som han foreslo at vi skulle gjøre der.

At vi lagde en film som var ment å ses sammen med voksne og barn i barnehagen, eller ansatte og barn.

Den hovede synergien av å lære sammen og jobbe sammen med viktige temaer for barnehagen, den er det så mange som snakker om i de ulike intervjuene, i videreutdanningen vår.

Det har vært en kjempestor suksess, rett og slett.

[SPEAKER_01]

Denne materiellen, bl.a.

videoen som du, Silje, nevnte.

Hva andre materiell ble laget til dette prosjektet?

[SPEAKER_03]

Nå sitter jeg her i studio og flusher med bøkene mine, akkurat som jeg tror de der hjemme ser de.

Men vi kan jo være enige om at de ble ganske fine.

Vi har hatt med oss en kjempeflink illustratør som heter Tiril Valør.

Ganske kult å være illustratør og hete Tiril Valør.

De har blitt så fine og tiltalende at de blir brukt mye.

Folk har lyst til å åpne dem, og når de leser inni, så ser de òg at det er viktig innhold, for det er nettopp å adressere rammeplanen, sånn som vi snakket om i stad.

[SPEAKER_02]

Ja.

Du har jo den ene boka som du har fremmet der, som er til bruk i praksis, men så har du jo òg barnebokforfatteren, Gunn, som òg er en del av disse ressursene?

[SPEAKER_03]

Tenk på det!

'Gamle damer blei plutselig barnebokforfatter'.

Det er samarbeid med Tiril Valør, det òg, men vi har skrevet ei bok som heter 'Snart skolebarn'.

Vennskap, mestring og følelser som tar opp de samme kjernetemaene vi snakket om i sted, i Selma.

[SPEAKER_01]

Og det blei òg til som en del av SELMA-prosjektet.

[SPEAKER_03]

Og mange av aktivitetene og forslagene som er i den ressursboka, har kommet fra praksisfeltet.

Vi var ute og besøkte praksisfeltet, og så sa vi ting som de naturlig gjorde, mange barnehager.

Og så kobla vi dem mot hvordan dette henger sammen med den teorien som fins i ...

For eksempel var jeg i en barnehage hvor de rydda uteområdet sammen.

De sykla rundt og gravde opp sand, og noen kjørte sanden vekk bak barnehagen, og det var sånt fint samarbeid.

De var så lykkelige, så det var masse livsglede, men det var jo samspill og, og samarbeid.
Så bare, måtte jeg si, kan vi bruke det som en aktivitet i boka?
Ja, det var jeg jo selvsagt glad for, og dette har jo vært en av de populære aktivitetene som er foreslått, da.

[SPEAKER_01]

Ja, og så ... Vi skal jo og snakke litt om disse filmene, da, som du, Silje, var inne på.
Men det er jo og en del av prosjektet, en delstudie, som det kalles, der dere har vært og snakka med barns erfaringer med å se disse, som da er pedagogiske videoer, som jeg har forstått, som handler om sosial og emosjonal utvikling og livsmestring.
Men jeg har lyst til å høre litt om hva barna sa.
Men først, litt sånn som vi var inne på i den introen her ...
Hvorfor dette ordet 'ennå', eller 'ennå', som kanskje dere sier?
Hvorfor kan det være et magisk ord når det kommer til barn og mestring?

[SPEAKER_02]

Jeg tenker virkelig at 'ennå' er et magisk ord, for det ligger noe forløsende i det.
Det er akkurat som du går ifra å se for deg at du har en skikkelig hindring, et stort problem, dette får jeg ikke til.
Men så går du ifra det perspektivet, hvis du setter ordet 'ennå' bak, så gjør at det er mer at det blir en utfordring.
Og du har et mål om, og en tro på, at dette kan jeg faktisk klare.
I ordet 'dette får jeg ikke til' ennå, så ligger det et håp.
Der ligger den trua, og der ligger optimismen.
Og det kan være med på å gi barnet større utholdenhet når de står i utfordringer, med tanken på at hvis jeg prøver enda litt til, så kan jeg få det til.
Og så er det jo sånn at måten vi bruker språket vårt, det kan bidra til å endre våre egne tankesett.
Men det kan og være med og fremme et lærende tankesett hos barnet.
Og våre tankesett kan påvirke hvordan vi håndterer nye utfordringer.
Men dette starter jo allerede i barnehagen.

[SPEAKER_03]

Og da er det jo noe med nettopp dette lærende tankesettet, da.
At det handler akkurat om det.
Om en tro på at vi kan faktisk lære oss nye ting, og utvikle oss gjennom innsats.
I tillegg til at dette med å feile faktisk og åpner for muligheter for å prøve en gang til.
Og at en gjennom det, da, kan lære.
Du kan vel si det sånn at lærende tankesett handler nettopp om det at vi faktisk prøver, og at vi prøver om igjen.
Og at vi søker etter læring og er entusiastiske da, når en møter på nye utfordringer.
Og barnehagepersonalets evne til å faktisk leve ut dette og være rollemodeller, det gjør at de er med på å bygge et positivt selvbilde både hos barn, men og hos andre voksne og seg sjøl.

[SPEAKER_01]

Men hvorfor er dette med lærerne tankesett eller mestringstro ...
Prøv igjen, ikke gi opp.

[SPEAKER_03]

Hvorfor er det så viktig?

Jeg har vært veldig opptatt av det når jeg formidler fra Selma
at ...

Fokusaldersgruppa i Selma har vært femåringene i barnehagen.

Det er litt forskningsteknisk at vi bestemmer oss for en
aldersgruppe.

Det er viktig for alle folk å ha et lærende tankesett, men det er
særlig viktig i overgangen mellom barnehagen til skolen.

For den læringen som har foregått i barnehagealder, den er jo veldig
automatisk.

De begynner å gå, de lærer seg å spise.

Det er ikke noe de sitter og øver på sånn bevisst at nå kjeder jeg
meg, nå øver jeg.

Det er bare de prøver, så får de det til.

Mens når man kommer i skolen, så skal man jo lære seg ferdigheter
som er helt nye og ganske fremmede.

Og da det å ha med seg det lærende tankesettet at 'jeg får ikke til
å lese ennå, men jeg skal klare det', det er jo kjempeviktig.

At de ikke gir opp før de har begynt.

Det må de ha med seg når de skal inn i skolen, faktisk.

Så det har vi fått gode tilbakemeldinger på å kjenne er viktig for
de eldste i barnehagen når de skal forberede seg på å begynne på
skolen.

[SPEAKER_02]

Og det med mestringstro, det handler jo om å ha tro på evne til å
klare det du skal gjennomføre.

Og det er jo viktig i seg sjøl å ha for å tørre å prøve nye ting.

Og det er jo med på å gi grunnlag for utviklingen.

Mestringstro i seg sjøl er med på å skape engasjement og en drive i
deg, en motivasjon til å gjøre mer.

Og hvis vi tenker da, ok, men hvordan kan vi hjelpe ungene til å få
større mestringstro?

Og Bandura snakker jo om at det er iallfall fire spesifikke kilder
som er med på å øke den trua på deg sjøl.

Og det første som blir trukket fram, det er det å få
mestringsopplevelser.

Så hvis vi som ansatte i barnehagen tenker at vi må gi dem
aktiviteter der det er rom for mestring og, at de kjenner på at
'dette får jeg til', at vi gir dem arenaer til å lykkes ... Det er
kanskje den viktigste tingen for å få øke mestringstroa.

Men så vet vi og det at ... Det å se at andre får ting til, og se
hvordan andre mestrer det, det er og med på å påvirke at hvis de
fikk det til, da kan jeg og få det til.

Og jeg tenker jo at i filmene er det så mange gode eksempler som gir
ungene de opplevelsene av å se at andre gjorde det, og da kan jeg og
prøve.

Og egentlig parallelt her så ligger den og til de ansatte.

At de ansatte kan se hvordan andre pedagoger jobber og løser ulike

utfordringer.

Og at de òg kan da få tro på at sånn kan jeg òg gjøre, og sånn kan ... kan jeg òg få det til.

De to siste punktene, det ene handler egentlig om det å ... Sosiale overtalelser, eller det å gi ungene anerkjennelse og heiarop på at ...

Dette har jeg så tro på at du får til.

Og gi dem den.

Og så er det siste det ... Det står i teorien en følelsmessig tilstand, men vi vet at psykologisk trygghet er en viktig ting der.

Og hvis du ser for deg barnegruppa på din avdeling ... Det at det er en psykologisk trygghet i gruppa som gjør at ungene opp,

At det er rom for å prøve og feile.

Og at det ikke bare er rom for det, men det er en trygghet i at vi heier på at vi bare prøver om igjen, og om igjen da.

Så alle disse tingene er med på å påvirke mestringstrua.

Og hvis vi er bevisste det som ansatte i barnehagen, så kan vi være med aktivt å jobbe for å øke den mestringstrua hos ungene.

[SPEAKER_00]

Ja.

[SPEAKER_01]

Og dere har jo skrevet en vitenskapelig artikkel om dette òg, med barns erfaringer med å se disse pedagogiske videoene.

Og dere kalte jo den et eller annet med på norsk, da.

Norsk oversettelse, at jeg prøvde fem ganger, men sjette gangen fikk det til, eller noe sånt.

Ja, helt riktig.

[SPEAKER_02]

Det er det som er oppskrifta.

[SPEAKER_01]

Så det var det noen barn som sa når dere gikk rundt?

[SPEAKER_03]

Ja, det var veldig knytta til en ting de hadde sett på filmen, da.

Og så ville de òg klare det.

Det handler om å balansere på et sånn et balansebrett, heter det.

Og så var det ganske vanskelig, da.

Så dette barnet fortalte at jeg prøvde fem ganger, men sjette gangen, da fikk jeg det til.

[SPEAKER_01]

Ja.

Tenk den mestringsopplevelsen det barn fikk da.

Og dere to har jo jobba lenge i barnehage sjøl, og vært styrer.

Er det noe som dere kan relatere til fra deres tid i barnehage?

Det der med viktigheten av at barn får den der mestringsopplevelsen.

[SPEAKER_02]

Jeg tenker at det er helt grunnleggende.

Og jeg tror at mye av det skjer veldig ubevisst i alle de som jobber

der òg, å legge til rette for at de skal oppleve mestringen. Men jeg tror den tankegangen med det lærende tankesettet og det å jobbe bevisst med det, at det har åpna øynene til ganske mange ansatte.

Og det er det tilbakemeldingene viser, både fra studentene, men også de som vi har intervjuet, av hvor den bevisstheten rundt det har vært med på økt fokus, og at de virkelig ser endringen hos både de sjøl, men hos ungene òg, med den kraften i ordet ennå.

[SPEAKER_03]

Det fascinerende er jo òg at ungene tar det så opp på så mange nivå. Mange forteller om at de har begynt så mye mer å heie på hverandre. Altså at det å lære seg om mestring og ha lærende tankesett og øve, betydningen av det gjør at de ser å ja, det gjelder meg, men det gjelder de andre òg i denne gruppa.

Derfor, hvis jeg heier på de, så øver de gjerne mer, så får de det gjerne til.

Så det er et gruppeaspekt med dette som jeg ikke tenkte så mye på når vi drev og lagde det.

Men som har kommet fram i mange av delstudiene og gruppelæringen. På både ansattnivå og barnenivå.

[SPEAKER_01]

Når dere var ute og snakka med barna, bl.a.

om disse temaene ... Et av temaene dere snakket om, var jo mestring. Hva sa barna?

Hva var deres erfaringer med dette, å se disse pedagogiske videoene?

[SPEAKER_03]

Ja, for ... Altså, hvis vi skal svare litt generelt først, iallfall, på det, så tenker vi at ungene, de forteller om veldig positive erfaringer med å se disse filmene.

Og i tillegg til det, så viser de at de kan utvide det de har sett og lært.

Altså, de setter det inn i en kontekst som viser at de har skjønnet det, ikke bare kan gjengi det.

For eksempel så var det sånn at når de snakka om de siste filmene de hadde sett, så kunne de si med ganske sånn enkle ord liksom hva det handler om.

At det handler for eksempel om å være venner, eller at vi må ikke gi opp.

Men i tillegg til det da, så kom det jo fram dette at de tydelig hadde forstått hva det egentlig handla om.

Så da kunne for eksempel et barn si at 'jeg måtte tenke at jeg kunne gjøre det nå', og 'jeg øver og øver og prøver og prøver'.

Ellers var det et annet barn som sa ... Fortalte om dette og være venner da, og at vi kan smile til hverandre, eller hvis noen faller, så kan jeg hjelpe, og sånn.

Og nå spurte jo du litt om dette med temaet mestring òg.

Et eksempel som var knytta til det temaet, det var når ungene ble spurt i samlingsstunden om de hadde sagt mye av ordet ennå i det siste.

Og da var det et av barna som kunne fortelle at ja, det hadde de brukt hele helga hjemme, for de spilte sjakk.

Men pappaen i huset, han hadde ikke klart å bruke det ordet da, for når barnet hadde vunnet begge dagene i sjakk, så kunne pappaen fortelle at han klarte det ikke.
Og da måtte jo dette barnet lære pappaen det da.
Du må si, jeg klarer det ikke ennå.

[SPEAKER_01]

Vi voksne trenger en påminning om det òg, iblant.
Absolutt.
Men dere snakket jo òg med ansatte i barnehagen som deltok i Selma-prosjektet.
Hva med deres erfaringer med å delta i prosjektet?
Hva sa de?

[SPEAKER_02]

Nå har vi en ny artikkel på gang med den tematikken, om hvordan pedagogene erfarte det.
Og når vi har jobba med analysen der, så er det sånn ... Det som ligger til grunn, så alle trekker fram, det er det som Ingunn var inne på tidligere.
Det med de felles opplevelsene for barn og ansatte.
Det at vi ser det i fellesskap, vi gjør aktiviteten i fellesskap.
Og vi lærer i sammen.
Og at det trakk alle fram.
Og så kan vi egentlig se ... Ut ifra det de sier, så er det liksom ... Vi har plukket ut tre undertemma som vi ser på en måte går igjen, da.
Og det er at det er fellesskapende i seg sjøl.
Det at du lærer det samtidig, det er helt fantastisk, var det en av pedagogene som sa.
De trakk fram alle sammen at filmene var engasjerende.
Og den ene sa i det ene intervjuet at filmene gjør at du får mer giv og lyst i arbeidet.
Og så var det den læringen som lå i filmene òg, som ble trukket fram.
Filmene var utviklende, sa de.
Og det er med på å skape en kreativitet i oss, var det en av pedagogene som uttalte.
Og faktisk var det en av de vi snakka med, som sier at ... Ja, den Selma-boka er jo blitt nesten sånn som Bibelen, liksom!
Så jeg har den på natta, og jeg leser i den hver dag!
Og så fortsetter hun da, liksom.
Men det er så bra oppbygd i forhold til rammeplanen.
Det henger sammen med alt vi gjør, og med alle de gode ideene som er bak i boka òg.
Det som knytter dem sammen.
Det som er i boka og filmene.
De trekker fram fordelene med det å jobbe med det med alle i personalet, at det er med på å gi et felles språk og en felles forståelse i gruppa.
Og det blei trukket fram som den største fordelene med disse filmene, det var at ...
Det at de voksne og barna får se dem sammen, og at det er et stort utbytte med filmene både hos ungene og de ansatte.

[SPEAKER_03]

Når jeg leser resultatene, blir jeg kritisk til oss sjøl.
Er dere sikre på at dere virkelig lot de slippe til med negative?
For det er ganske overveldende å lese hvor godt dette har blitt mottatt.

Og så er det noen unger som syns det har vært kjedelig.

Men sånn er jo livet.

Men jevnt over i begge de to studiene som vi har jobba med sammen, så er det veldig mange gode tilbakemeldinger.

Og akkurat det med videoene, det å se på noe sammen og forberede litt spørsmål sammen på denne måten, det har vært magisk.

Og det har vært et litt sånn uventa resultat, faktisk.

[SPEAKER_01]

Nå har vi snakket en del om disse videoene, men de var vel først og fremst låst til prosjektet.

Fordi man skulle forske på det og effekten og sånn.

Men nå er det tilgjengelig for alle.

[SPEAKER_03]

Ja, nå har vi åpna opp.

Sånt, Janken.

Det har vi.

Og først og fremst har jeg bare lyst til å legge til at sånn personlig så er jeg ekstremt glad i disse filmene.

For som vi har vært inne på her, de viser veldig gode rollemodeller. Både for voksne og for barn, og de viser disse ekte situasjonene ute i barnehagene.

Og det at de er så proffe og flotte å se på, det tenker jeg er et stort, stort pluss.

Men ja, de er tilgjengelige nå for alle, og jeg tenker det er jo en kjempenyhet.

Eller ikke nyhet, men hva skal vi si, opptur for alle som kan tenke seg å bruke dem.

[SPEAKER_01]

Vi skal legge ved en lenke til denne podkasten, så de som hører på, som har lyst til å se filmene, og kanskje bruker dem i barnehagen ... Hvis noen tenkte nå, hvor finner jeg dem?

Så skal vi legge ved en lenke.

Det er veldig bra.

[SPEAKER_03]

Brukes hjemme, i barnehage, lærerutdanning og hvor som helst.

Hvis noen har lyst til å jobbe med mestring hjemme, i familien, så kan noen se på videoene der òg.

Så vi har jo bare lyst til at de skal bli brukt.

Og det som Janken var inne på i stad, at vi har hatt så gode rollemodeller.

Vi har jo samarbeidet med noen skikkelig gode fagpersoner her ute i barnehagene.

Og en av dem, han er jo så flink med ungene og god med dem, alle er jo det.

Men en spesielt som mange har lyst til at han skal begynne å jobbe i, er deres barnehage.
Så de spør om kanskje han kommer og jobber hos oss.
Det sier jo litt om hvor viktig det er for oss å oppmuntre hverandre med å være gode rollemodeller for hverandre, da.

[SPEAKER_01]

Som vikar som går fra barnehage til barnehage.

[SPEAKER_03]

Og så har jeg lyst til å legge til at i den voksenstudien som vi da har hatt, der er det én av disse, eller kanskje flere, men det er iallfall én som er veldig tydelig på at de filmene har vært utrolig greie å bruke inn i veiledning med andre personal.
At det har vært en tidsbesparende måte å ha veiledning på.
For da har de sett filmen sammen, sammen med ungene.
Og så brukte de kanskje et kvarter etterpå som veiledning.

[SPEAKER_01]

Men det er godt tips og til de som hører på som eventuelt ikke jobber i barnehage.
Jeg har jo brukt den filmen vi snakker om med min sjuåring, som er med her i dag – og grunnen til at det var en lyd av en flaske som datt her i sted.
Men det der med jeg kan det ikke ...
Ja, men du kan det ikke ennå.
Det har hun begynt å si sjøl.

[SPEAKER_03]

Veldig greit i lekkesituasjoner, når det er ting som er litt kjedelig å øve på, f.eks.

[SPEAKER_01]

Bare vær vennlig korrigerer.
Du kan det ikke ennå, men du kan lære deg det.
Men nå er det sånn at prosjektperioden i Selma er over.
Det er kanskje litt trist?

[SPEAKER_03]

Ja, det er litt trist, for vi har vært en veldig flott gjeng.
Men det fine er jo at materiellet og alt dette lever jo videre, og vi fortsetter å tilby videreutdanning innenfor disse kjerneområdene, fra senteret vårt til barnehagelærere.
Og filmene, bøkene, materiellet er tilgjengelig for alle.
Sånn at vi skal fortsette å formidle dette videre.
Og så har vi ... Altså, prosjektet er slutt i den forstand at vi har samla alle data, men det er enda en god del jobb med å få skrevet det ut og få publisert og.
Og foreløpig, så disse kvalitative studiene som vi har snakket en del om nå, og noen andre kvalitative studier, viser jo veldig, veldig positive erfaringer.
Veldig mye gruppelæring på tvers av barn og voksne, mellom de ansatte i barnehagen.
Men så er vi litt spente, for hovedstudien vår er en stor RCT.

En sammenligningsstudie hvor vi ser på de barnehagene som tilfeldig ble trukket ut til å gjøre Selma i første omgang. Og de som tilfeldig ble trukket, altså barnehager, til å fortsette som før.

[SPEAKER_01]

Er det det som betyr RCT?

[SPEAKER_03]

Ja.

Randomisert kontrollert trial, heter det egentlig, ja.

Og da har vi kartlagt barn både før og etter de var enten med i Selma eller ikke med i Selma, og så er vi jo interessert i om utviklingen til de ungene som gjennomførte Selma, om den er annerledes enn hos de andre barna.

Men der er det jo et veldig individfokus, så det kan jo være at et av de litt overraskende funnene her er at ...

At den læringen som har skjedd, er mer på gruppenivå, mer på avdelingsnivå.

Mange snakker om en ny ro og en harmoni i barnegruppene når de jobber med disse temaene.

Kanskje det er en enda viktigere effekt enn bare ett og ett barn lærer seg nye ferdigheter.

For vi kartlegger jo ett og ett barn litt sånn individuelt.

Men at kanskje sosial læring er et fellesskapsløfte, egentlig.

[SPEAKER_01]

Ikke sånn.

Men resultatene er ikke klare ennå.

Men de vil komme.

Ikke ennå.

[SPEAKER_00]

Vi er ikke klare ennå.

[SPEAKER_01]

Men snart.

Hvis folk er tålmodige i dag.

Det er jo en annen ting vi øver på.

Så kommer det.

Men så er det noen delstudier som er klare.

De som vi har nevnt, som dere har skrevet og Ingunn har vært med på.

Det kan vi legge ved lenken til podkasten.

De som vil lese dem.

[SPEAKER_03]

Og for oss er det et viktig resultat i prosjektet, de ressursene vi har utvikla.

Når vi har fått søkt penger til Forskningsrådet, så ligger det òg inne at vi skulle utvikle noen ressurser.

Og den delen av prosjektet er jo ferdig, og de er jo tilgjengelige. Videoer og bøker og alt sånt.

[SPEAKER_01]

Men hva skal dere gjøre framover nå, da?
Jeg vet jo dere er veldig opptatt, men hva ...?

[SPEAKER_03]

Det blir jo å forske ut og gjøre klar disse resultatene.
Absolutt.

Og så er jo vi mye ute i praksisfeltet, i all slags type ordninger og samarbeid.

Og vi er jo veldig interessert i å se om noen kommuner eller distrikter er interessert i å samarbeide med oss om disse ressursene.

Det med sosial kompetanse og livsmestring og alt dette er jo viktige ting som mange etterspør.

Jeg er inhabil siden jeg er leder for prosjektet, men jeg tror man kan få mye ut av å bygge videre på et helt nytt materiell som vi har her.

Og se hvordan det kan implementeres i sitt distrikt.

Hva kan vi bruke her hos oss som kan være nyttig for våre ansatte og våre barn?

[SPEAKER_01]

Så nå blir det litt arbeid å gjøre det kjent for flere at disse ressursene fins?

De som har vært med i prosjektet, vet jo, og de som er observante og har sett ting fra våre kanaler.

Men kanskje ikke alle.

Så det blir litt arbeid å prøve å få det spredd utover.

[SPEAKER_03]

Skal vi lodde ut litt bøker til jul på julekalenderen?

[SPEAKER_01]

Følg med i sosiale medier.

Nå må vi runde av, dessverre.

Men hvis vi skal ha en take home-message ... Jeg liker alltid å ha det.

Hva skal folk som lytter til podkasten, ta med seg litt om dette med ... Nå har vi snakket om flere ting i dag, men hva tenker du at folk skal sitte igjen med?

[SPEAKER_03]

Jeg har lyst til å trekke fram noe som egentlig ingen var mest inne på.

Og det er at jeg har veldig stor tro på, og det er jo fordi jeg har fått signaler om det, at folk har fortalt det, at disse filmene rett og slett kan være et skikkelig godt verktøy i det å bygge et inkluderende fellesskap for alle barn.

Og derfor så har jeg lyst til å anbefale folk å sjekke ut Selma.

[SPEAKER_01]

Ja.

Og Ingunn, hva tenker du er viktig å ta med?

[SPEAKER_03]

Nei, nå blir jeg så overveldet av ... Vi er litt sånn høye på oss sjøl her, men vi må få lov å være litt fornøyd med det vi har klart å utvikle sammen.

Oss på Læringsmiljøsenteret, sammen med fantastiske folk i barnehagesektoren.

Og spesielt vil vi takke Sandnesbarnehagene og Kanvas-barnehagene for et kjempegodt samarbeid.

[SPEAKER_01]

For de som har vært med i prosjektet.

Som shout-out til Sandnes kommune og Kanvas Barnehage- Stiftelsen.

Silje, hva tenker du?

Nå skal du få runde av hele greia.

[SPEAKER_02]

Selma-filmene er innoft fem grunnleggende temaer som er viktige for alle å få med seg.

Og mestring, som vi har vært inne på nå, er jo et av de viktige temaene.

Men jeg tror jeg ...

Det siste ordet, det har jeg egentlig lyst til å stjele fra en av pedagogene som vi var og snakka med i denne studien.

Og den pedagogen avslutta med å si bare 'så de filmene her, de er helt gull verdt'.

Gullvert.

[SPEAKER_01]

Yes.

Men da må vi rett og slett si at det var siste ordet for i dag.

Tusen takk til deg som lyttet til denne podkasten.

Tusen takk til dere som var med i studio her.

Takk for at vi fikk komme.

Til en tålmodig sjuåring som sitter og venter.

Så mer kommer på Læringsmiljøsenterets kanaler, sosiale medier og nettsider.

Takk for oss.

[SPEAKER_00]

Du har hørt en podkast fra Universitetet i Stavanger.